

Emlékezzünk együtt Kádár Jánosra!

Találkozunk
a Fiumei úti
temetőben
2005. július 2-án
11 órakor.

Várunk mindenkit,
aki tisztelte
és szerette őt!

Munkáspárt

Osztályharc, szolidaritás, internacionalizmus

THÜRMER GYULA VÁLASZAI A PRAVDA KÉRDÉSEIRE

Thürmer Gyula

A Pravda fogalom a nemzetközi kommunista mozgalomban. A Lenin által alapított lap évtizedeken át a mozgalom legnagyobb és legbefolyásosabb lapja volt. A Szovjetunió szétesése után a lap kiadása megnehezült. Az orosz kommunisták óriási erőfeszítéseket tesznek a kiadására. Igor Melnyikov, a Pravda bécsi tudósítója készített interjút Thürmer Gyulával, a Munkáspárt elnökével. Ebből idézünk részleteket.

– Elnök elvtárs, hogyan jellemezné a Munkáspárt másfél évtizedes útját?

– A Munkáspárt 1989 december 17-én jött létre. A magyar munkásmozgalom történetében először született olyan párt, amely nem a szocialista forradalom előestéjén alakult, hanem ellenkezésképpen, a szocializmus megbuktatása után. A párt helyzete új abban is, hogy a Munkáspárt nincs a hatalomban, de nem is illegális párt. A helyzetet bonyolította, hogy Magyarországon 1989 végén betiltották a pártok tevékenységét a munkahelyeken. A kommunista erők nem rendelkeztek tapasztalatokkal a polgári demokrácia viszonyai között folytatandó harcra. A párt tizenhat éves küzdelmének nagy eredménye, hogy megtanulta ezeket a módszereket. A párt minden parlamenti választáson indult, részt vett az EU- és a NATO-tagságról folytatott népszavazáson. 2004-ben maga is kezdeményezője volt egy sikeres népszavazásnak, amelynek az volt a célja, hogy a polgári kormány ne adhassa el az állami kórházakat.

– A párt második legnagyobb vívmánya, hogy mindvégig megmaradt marxista-leninista pártnak, megőrizte elméleti tisztaságát. Csábítás volt és van ma is. A 90-es évek elején a párttagság egy része a „baloldaliságban”, kispolgári sietségben, a kommunizmus gyermekbetegségében szenvedett. Úgy gondolták, hogy az egykori szocializmus emléke, Kádár János tekintélye elég erős ahhoz, hogy a Munkáspárt visszafordítsa a kapitalizmust. A párt megszenvedte ezeket a nézeteket, de nem ment ebbe az irányba. Ugyancsak nem követte azokat, akik azt hirdették,

hogy fel kell adni a marxizmust, fel kell adni az osztályszemléletet, a munkásosztály érdekeinek védelmét, és olyan pártot kell létrehozni, amely nem ideológiai jellegű, nem kötődik a munkássághoz.

– Az elmúlt egy évben új támadást kellett elhárítani. Nyugat-európai mintára a Munkáspártban is elkezdtek egyesek azt a koncepciót terjeszteni, hogy marxista munkáspárt helyett ideológiától mentes értelmiségi pártra van szükség, a demokratikus centralizmusra épülő harci szervezet helyett laza, internet-szerű hálózatra, a munkásosztály érdekeinek képviselete helyett az antiliberális, antiglobalista erők összefogása kell.

– Mi ad erőt a Munkáspártnak? Mindenekelőtt kommunista elődeink emléke. Azoké, akik 1956-ban, az ellenforradalom idején tudták, hogy helyük a munkás, a dolgozó mellett van. Másodszor a létező kommunista pártok harca, a velük való együttműködés. Harmadszor a hit abban, hogy nekünk van igazunk, és ha képesek vagyunk gyermekeinket a kommunisták mellé állítani, akkor képesek leszünk a magyar dolgozók többségét is.

– A Munkáspárt igen aktív nemzetközi téren. Ön miben látja az internacionalizmus lényegét? Van-e még egyáltalán internacionalizmus? Mi a helyzet a békemozgalomban?

– Az internacionalizmus a baloldali erők értéke, de sajnálatos módon meg kell állapítani, hogy az internacionalizmus nagyon sok magát baloldalinak, sőt kommunistának nevező pártból kihalt. Mondok példákat. 1999-ben a NATO háborút indított Jugoszlávia ellen. A kommunista pártok Cipruson csúcstalálkozót tartottak. A

szándék szép volt és internacionalista. A valóság siralmas. A Francia KP el sem jött a tanácskozásra, ami nem véletlen, hiszen ebben az időben a Francia KP tagja volt annak a francia kormánynak, amely bombázta Belgrádot. A német PDS képviselői meg arról beszéltek, hogy a NATO is rossz, meg Milosevic is rossz. A végeredmény az volt, hogy érdemben semmit nem tudunk tenni a szerbiai baloldalért. Aki azt hiszi, hogy jól járt, téved. A NATO-agresszió idején nemcsak az amerikaiak ellen küzdő Jugoszlávia kért segítséget, hanem az európai baloldal is. 1999 után a nyugat-európai kommunista pártok jelentős része teljesen elveszítette osztályharcos jellegét.

– Mit értek én ma internacionalizmuson? Három dolgot. Egy, azt az elhatározást, hogy küzdünk a kapitalizmus ellen. Kettő, a nemzeti keretek között rendelkezésre álló szellemi, anyagi és egyéb eszközeinket a közös cél érdekében együttműködve használjuk. Három, szolidárisak vagyunk egymás nemzeti harcával.

– Együtt lehet működni olyan pártokkal is, amelyek nem vagy csak korlátozottan küzdenek a tőke ellen, de ez nem internacionalizmus. Lehet óriási sikereket elérni nemzeti szinten, de ha ez a saját lehetőségeink túlbecsüléséhez, önzéshez vezet, ott nincs internacionalizmus. Ha együtt is működünk, de kiiktatjuk egymást, nem támogatjuk egymás nemzeti megoldásait, ugyancsak nem lehet internacionalizmusról beszélni.

– Nagyra értékelem az Orosz Föderáció Kommunista Pártjának erőfeszítéseit a FÁK-tagállamok kommunista pártjai együttműködésének erősítésére. Nagyon fontos az a munka, amelyet a Görög KP fejt ki a nemzetközi kommunista mozgalom kapcsolatainak erősítésére. Úgy gondolom, erre kell mennünk, csak egy kicsit gyorsabban.

– A békemozgalom válsága a baloldal válságát is tükrözi. Ha elhisszük az amerikai-angol propagandának, hogy Irakban tömegpusztító fegyverek vannak, és ezért megérdemlik, hogy szétbombázzák az ősi Bagdadot, akkor nem lehet békeharcról beszélni.

(Folytatás a 8. oldalon)

RÉSZLETEK A KONGRESSZUSI FELSZÓLALÁSOKBÓL

- ♦ „Keressük egymást, hogy összefoghassunk!”
- ♦ „A jó ügyekben olyanok is mellénk állnak, akik egyébként nem támogatnak bennünket.”
- ♦ „Nekünk nem mindegy az, hogy hogyan jutunk be a parlamentbe.”
- ♦ „A munkát helyettünk nem végzi el senki.”

(4. oldal)

FÖLDREZGÉS

Későre jár. Nemsokára éjfél ut az óra. Ám hirtelen csörögni kezdenek az edények az öreg almáriumban. A gazdaember döbbenetesen ugrik fel ágyából, és szalad át a tisztaszobába. Megrökönyödve bámul az üveges szekrényre, melyben irdatlanul táncolnak a tányérok, poharak. De a plafonon a csillár is kileng, sőt már a ház falai is remegnek. Ugyanekkor furcsa, távoli, mély dübörgés hallatszik. Mintha egy óriási állat morgolódna a föld méhében. Aztán egy csattanás, majd hirtelen csend.

Csodálkozás, és döbbenet. De pár perc múlva előlről kezdődik az egész. A gazda rémülten motyogja:

– Mi ez?! Földrengés?

Kiszalad a tornácra, és a kert végében erős reflektorok villogását látja. Onnan jön a hang. És onnan indulnak ki a rezgések is!

– Hallottál már a Gese-sekről? – kérdezi Zoli egy álmos vasárnapon.

– Nem én! – válaszolom értetlenül. – Kik azok a Gese-sek?

Begázolnak a földekre

– Ezek nem tisztelnek se istent, se embert! Úgy járkálnak ki-be más földjére, telkére, kertjébe, mintha az övék lenne. Hatalmas terepjáróikkal letaposkák a vetést, érdeklí is őket, mit melóztott vele tavasszal a paraszt!

– Na, de miért teszik ezt? – kérdezem. – Mert gondolom nem passzióból csinálják...

– Hát állítólag kutató emberek... Olajat keresnek – mondja komolyan Zoltán. – Itt, nálunk. A kertekben, dűlőutakon, földeken.

Döbbenetesen hihetetlennek tűnik ez az egész. Olajat keresnek itt, Budapest kapujában?

– A vezetékek pedig arra valóak – folytatja Zoli, aki lassanként kezd kiművelődni az olajkutatás területén, hogy felfogják a föld mélyéről jövő rezgéseit. És így három dimenziós térképeket készíthetnek a talaj mélyrétegeiről.

(Folytatás az 5. oldalon)

A KÜLFÖLDI MUNKAVÁLLALÁS BUKTATÓI

Mi van azokkal, akik külföldön vállalnak munkát, s odaérkezve a csábító ajánlatból csak romokat találnak? Így járt a szülésznő képzettségű E. Judit, a Líbiát és az Egyesült Államokat is megjárt és ott is dolgozó, magasan képzett ápolónő, akit úgy vágtak át, ahogy az a nagykönyvben írva vagy. Mindezt Angliában, 2004-ben.

(5. oldal)

